

PROSLAVA 700-GODIŠNJICE TRSATSKOG SVETIŠTA

Ivan GOLUB, Zagreb

Proslava 700. obljetnice trsatskog svetišta Majke Božje održana je 25. i 26. svibnja 1991. U navečerje crkvenih svečanosti 25. svibnja navečer gradonačelnik Rijeke upriličio je svečanu akademiju i priredio primanje za crkvene i građanske vlasti te predstavnike ustanova. Uz riječko-senjskog nadbiskupa i metropolita dr. Antona Tamaruta te njegova prethodnika mons. Josipa Pavlišića, prisutni su bili zagrebački nadbiskup i metropolit kardinal Franjo Kuharić i njegov sufragan mons. Ćiril Kos, biskup đakovački. Na akademiji su izvedene izabrane skladbe naših majstora, a čitani su i Glaviničevi zapisi o trsatskom svetištu.

Središnja crkvena proslava održana je u nedjelju 25. svibnja 1991. na Trsatu *sub divo*. U procesiji je uz lik Gospe Trsatske nošeno nekoliko zavjetnih darova iz riznice svetišta, znamenitih bilo zbog osobe darovatelja bilo zbog umjetničke vrijednosti dara. Misu je pedvodio nadbiskup zagrebački kardinal Franjo Kuharić s nadbiskupom riječko-srijemskim dr. Antonom Tamarutom, domaćinom, s umirovljenim riječko-senjskim nadbiskupom mons. Josipom Pavlišićem, đakovačkim biskupom Ćirilom Kosom, banjalučkim biskupom dr. Komaricom i nuncijem u Bonnu nadbiskupom Ubačem. Svečanu svetu misu uslavilo je blizu dvije stotine svećenika. U sklopu liturgije obratio se vjernicima, koji su dokraja ispunili prostor unutar samostanske ograde, predsjednik Hrvatskoga sabora dr. Žarko Domljan. Hrvatski je sabor naime bio pokrovitelj slavlja. Prof. dr. Bonaventura Duda usmjerivao je slavlje, koje je započelo u 11 a završilo u 13 sati. Svečanost je izravno prenosila Hrvatska televizija.

Za uži krug uzvanika bio je svečani ručak u Klubu Jadrolinije u Kostreni (u nekadašnjoj Titovoj vili). Tu su održane zdravice i podijeljeni darovi. Izmijenjeni su najprije darovi i govori između čuvara svetišta u Loretu i trsatskog svetišta. Gosti iz Njemačke nisu mogli skriti svoje čuđenje, zapravo divljenje, da je predsjednik Sabora prisusvovao slavlju. Kardinal Kuharić rekao je kako je nakon govora predsjednika Hrvatskog sabora pod misom mislio da ne bi trebao imati homiliju. France Bučar, predsjednik Skupštine Republike Slovenije, koji je prisustvovao i liturgiji, za stolom je progovorio o teškim i sudbonosnim danima koji nam predstoje. Nakon govora predstavnika civilnih i crkvenih vlasti, izaslanik Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Mariološkog instituta istog Fakulteta pozdravio je prisutne u ime znanstvenih i nastavnih ustanova (govor u Prilogu).

Govor Ivana Goluba, izaslanika Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Zagrebu, održan u povodu 700. obljetnice trsatskog svetišta na objedu u nedjelju 26. svibnja 1991. u restoranu Kluba Jugolinije u Kostreni kraj Rijeke.

Trsatske stube

Kad čovjeka odredi njegova ustanova da je gdje zastupa, on ide nekad s voljom a nekad i preko volje. Kad me je Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu i njegov Mariološki institut izabrao za islanika na proslavi sedamstote obljetnice trsatskog svetišta, pošao sam oduševljeno.

Za ovim svečanim stolom skupa su – da se izrazim jezikom starine – *sacerdotium* – crkveni glavari i *imperium* – građanske vlasti, te *magisterium* iliti *studium* – oni koji poučavaju i proučavaju. Tu je Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu ne samo po svom izaslaniku nego i po sebi afiliranoj Teologiji u Rijeci.

Prenosim čestitke i pozdrave Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu ocima franjevcima, čuvarima Trsatskog svetišta; pastiru riječko-senjske Crkve mons. dr. Antonu Tamarutu, prijatelju i drugu (sad je s te riječi oljuštena ideološka naslag,a pa je se može upotrijebiti) velim, drugu iz rimskih studenskih dana.

Ako dopustite iznijet ću misli koje mi dolaze u vezi s trsatskim svetištem od dana kad sam za njih kao dječak prvi put čuo pa do ovog današnjeg dana. Trsat – to je spomen na nazaretsku kućicu. Trsat – to su stube koje vode do svetišta. Na tim bih stubama zastao.

stube su – svake, a napose ove trsatske – fizika i metafizika. Da su fizika, znadu oni koji su se njima i jutros – kardinal Kuharić i biskup – uspeli i osjetili fizički napor. One su i metafizika – nešto iznad fizičkoga, one su znak. A znak je poruka.

Svaka stuba znači uspinjanje. Treba stati na prvu stepenicu da bi se uspelo na posljednju. Treba stupiti na najnižu da bi se došlo na najvišu. Bez prve sepenice nema ni 561.

I ove su trsatske stube znak. Učitelji duhovnog života listom svi uspoređuju čovjekov put k Bogu s usponom na goru. Trsatske su stube uspinjanje na goru na kojoj je znak, spomen, poruka nazaretskog doma. Tu je sveta obitelj, u kojoj se nalazi jedan iz presvee obitelji Trojstva – danas je blagdan Presvetog Trojstva – koji uvodi u Očev dom čovjeka. A u očev dom dovodi se samo prijatelje. Nazvao nas je prijateljima.

I mi smo se danas uspeli trsatskim stubama, neki fizički, neki metafizički. I što smo našli na gori, što smo vidjeli? Predsjednik Hrvatskog sabora dr. Žarko Domljan rekao je za ono što se danas vidjelo na Trsatu: »Čudo!« Rekao je pogođeno, rekao je pravo. Trsat danas nije samo čudo prostora već i čudo vremena. Pred godinu dana bilo je nezamislivo ono što se danas na Trsatu zbilo. Ali, nisu li prošteništa mjesto čudesa?

Sići ćemo s gore kao oni s Tabora, ozareni događanjem sedamstote obljetnice Majke Božje Trsatske, i obilježeni blagoslovom susreta vratiti se: *magisterium* k učiteljskim stolicama i školskim klupama; *imperium* saborskom domu – neće li sutra već biti zasjedanje Hrvatskog sabora? – *sacerdotium* k onima koje je Bog povjerio njihovoj pastirskoj skrbi.

A sa svima bio onaj kojis toluje na nebesima i njegova Mati.

Rijeka – Trsat, 26. svibnja 1991, na blagdan Presvetog Trojstva.